

БАРА́Н Анна-Марія (18. 01. 1914, Казарка, Югославія — 01. 12. 1995, Саскатунь, Канада) — письменниця, громадська діячка, історик. Дружина **Т.-Б. Барана**. Закін. Львів. муз. інститут (1939), навч. у м. Пассав (Німеччина, 1946–48), Саскатун. Алланс. коледжі (Канада, від 1949). Учителювала в Україні, Німеччині, Саскатуні. Від 1966 — у кредитовій спілці «Нова громада». Голова і секр. відділу Ліги укр. катол. жінок (ЛУКЖ) у Саскатуні. 1954–56, 1961–64 — голова єпархіал. управи і заступник голови крайової управи ЛУКЖ. 1969–73 — голова

Комітету українок Канади в Саскатуні. Була головою ради Укр. об'єдн. за патріархат УКЦ, заст. президента Гол. ради Укр. світського апостоляту в Римі. 1969 призначена патріархом Йосипом до управи товариства св. Софії в Канаді. Від 1959 — чл. управи СФУЖО. Була однією з засн. ж. «Наша дорога». Писала п'єси для дітей та молоді, зокрема «Ранок у лісі», «Ударив дзвін», «Грибки», «Діві Марії». Серед праць — «Українські католицькі церкви Саскачевану» (1977).

А. І. Шушківський

Бібліографічний опис:

Баран Анна-Марія / А. І. Шушківський // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2003. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-40353>

2001–2026 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).